

DUBEN 2026

Duben, ještě tam budem (za těmi kamny, přecik), říká stará pranostika. Dubnové počasí bylo skutečně takové, že by i člověk sem tam za ta kamna vlezl, ale jiné dny působily příjemně teple a člověk se těšil z pučícího jara. Nejvíce starostí a vrásek působil nedostatek srážek. Nejen v Brně bylo opravdu velké sucho a v dubnu zde nepadla snad ani kapka.

Navzdory tomu škola fungovala nadále. Vyučovalo se, přibýly další výlety a výukové programy. Zveme vás ke čtení dubnového čísla školní kroniky...

Děti z prvních a druhých tříd se mohly těšit z pohádky Princezny jsou na draka, která se hrála v Semilassu, královopolském kulturním centru. Zahrát ji přijeli herci z Docela velkého divadla Litvínov.

Na čtvrťáky čekala dopravní výchova Empík cyklista.

Za tvořivým programem s Galeríí Skleněnka jsme se vždy museli vypravit autobusem mimo Brno. Nyní přijeli lektori rovnou za námi do školy, a vy se můžete doma kochat výrobky svých prvostupňových dětí - skleněnými kytičkami.

Technické muzeum poctili svou návštěvou druháčci z tříd C a D, aby si vysvětlili, jak funguje budík, nahlédli do tajů ozubených koleček a kyvadýlek, řekli si něco o měření času a vyrobili si i vlastní budík, na kterém pak mohou určování hodin trénovat.

Cirkus LeGrando, tak zněl název programu, kterého se zúčastnili kluci a holky V. B. Probíhal na pracovišti LEGATO (pracoviště Středisko volného času Lužánky v Kohoutovicích) a děti si vyzkoušely akrobatické kousky i žonglování.

Na konci měsíce dubna se uskutečnila škola v přírodě třídy III. C. Cílem byly Koryčany a tematické zaměření na indiány a kovboje. Nechyběli živí koníci, možnost si je pohladit i vyzkoušet, jaké je to sedět v jejich sedle. Výtvarné tvoření, výlety, opékání špekáčků, lasování... také byste chtěli být zase malí a jet na takovou školu v přírodě? Vůbec se nedivíme.

Žáci IV. D a V. C vyjeli poslední dubnový den na výlet do Prahy, aby prozkoumali zdejší známé památky - Pražský hrad s chrámem sv. Víta, Královský palác, baziliku sv. Jiří a Zlatou uličku.

Dále si prohlédli Malou stranu, Karlův most, Staroměstskou radnici s orlojem včetně návštěvy podzemí a věže s místním průvodcem.

A možná, že někteří z žáků jeli poprvé metrem.

Také na druhém stupni se cestovalo, poznávalo, vyučovalo v terénu, soutěžilo, sportovalo a kulturně vzdělávalo. Ale nepředbíhejme a hezky popořádku.

Na výukový program do rakouského archeoparku Carnuntum vyjely autobusem šesté ročníky. Návštěva tohoto místa patří už k našim každoročním tradicím. Jak žili, jedli, oblékali se Římané, měli žáci možnost poznávat během návštěvy tohoto místa. Na závěr si udělali přestávku na slovenském hradě Děvín, který se vypíná na kolmé vápencové skále nad soutokem Moravy a Dunaje.

Kemp Baldovec se velmi líbil třídě VIII. A a IX. D. Najdete zde totiž multifunkční hřiště. Žáci si zahráli hry vedené instruktory a oblíbené bylo lanové centrum. Nechybělo večerní posezení u ohničku. Začíná to vonět letními prázdninami.

Pro devátáky byl nachystán jednodenní výlet do Národního muzea v Praze. Od vlaku to nebylo daleko a hodiny v muzeu uplynuly jako nic. Stále bylo, na co se dívat, co prohlížet, co obdivovat. Schválně, zvedněte ruku ti z vás, kdo ve zdejším muzeu nikdy nebyli.

V dubnu paní učitelka PhDr. Jolana Kubíková uspořádala pro žáky - zájemce z 2. stupně zahraniční exkurzi do Anglie.

Na naše cestovatele čekala po překonání kanálu La Manche celodenní návštěva Warner Bros Studia Harryho Pottera, prohlídka starobylého města Canterbury a gotické katedrály, sídla arcibiskupa, dále Hampton Court Palace - údajně nejkrásnější královský palác Británie. Samozřejmě si nenechali ujít hlavní město Londýn, Tower s korunovačními klenoty, Tower Bridge a Westminster Abbey. Kdo chtěl, mohl si „zaletět“ v London Eye a prohlédnout si město z výšky. Nechyběla ani návštěva Greenwich s nultým poledníkem.

Nabitý a pestrý program, co říkáte?

Jak se dělá balet, tak zněla dílnička (dnes se tomu moderně říká workshop) v Národním divadle Brno. Třída VI. A tam vzala paní učitelka Mgr. Xenie Černocká, naše vyučující hudební výchovy a vedoucí pěveckého sboru Voxis.

Žáci měli možnost nahlédnout do tajuplného světa baletu. Dozvěděli se něco o jeho historii, významných hudebních skladatelích (nejen) baletní hudby. Co je to choreografie a scénografie. Vyzkoušeli si základy klasické taneční techniky, pohybů těla a gest. Setkali se s opravdovými tanečnicí souboru baletu Národního divadla Brno a měli dokonce možnost obléci si zdejší kostýmy a piškoty neboli baletní cvičky.

Máme zde také hlášení z oblasti biologie od paní učitelky Mgr. Hanky Hamplové:

Dne 31. března 2026 proběhlo okresní kolo Biologické olympiády v kategorii C - reprezentovala nás Gabriela Matějková z IX. D a umístila se na 17. místě ze 37 dětí.

Stejně kolo, avšak v kategorii D, proběhlo o pár dní později 9. dubna. Zúčastnila se ho naše žákyně Sofia Anna Joanidisová ze VII. A, která dosáhla na 15. příčku z celkového počtu 30 dětí.

Děkujeme oběma žákyním za skvělou reprezentaci školy.

Na konci dubna se uskutečnila také soutěž v anglickém jazyce English Star. O výsledcích vás budeme informovat patrně v květnové školní kronice.

~

Jednou za čas se většina žáků školy pokochá ukázkami výcviku dravců Seiferos na venkovních prostorách Základní školy Jana Babáka.

Díky panu vychovateli z družiny Aleši Ondráčkovi máme krásné fotografie na památku. Zde alespoň maličký výběr:

Školní družinka uspořádala v dubnu, pro velký zájem dokonce dvakrát, výlet do nitra kopce zvaného Milenka v Rudce u Kunštátu, kde se nachází jeskyně Blanických rytířů.

Tvůrcem tohoto jedinečného díla byl rodák z nedalekého Bořitova, Stanislav Rolínek, čalouník a nadaný sochař - samouk, ale bohužel také člověk nemocný tuberkulózou plic.

Jeho prvotinou byly zdařilé sochy husitských bojovníků, které vytesal do skal nedaleko svého rodiště netradičním náradím - hasičskou sekyrkou a půlkou nůžek na stríhání ovcí.

Tak upozornil na svůj talent a brzy se o jeho umění doslechl také kunštátský občan, řezník František Burian. Ten pozval Rolínka do Kunštátu a věřil, že když něco podobného v Kunštátě vytvoří, přiláká tak do zapomenutého městečka návštěvníky. Rolínek přišel do Kunštátu v roce 1928 a prvním dílo, které zde vytvořil, byla velkolepá socha našeho prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. V tehdejší době se tato 14 metrů vysoká socha označovala jako největší ve střední Evropě. Dnes zde již uvidíte pouze obrovské boty na podstavci, socha Masaryka byla za

II. světové války na základě udání zničena.

Rolínek pokračoval ve své tvorbě. Jako ateliér mu posloužily pískovcové skály, do kterých dělníci vyhloubili jeskyni a on zde vytvořil bájně blanické rytíře. Vůdčí postavou je jezdecká socha svatého Václava, stojící uprostřed spícího vojska. Stanislav Rolínek s prací spěchal, dobře věděl, že mu s postupující nemocí nezůstává mnoho času. Proto jsou některé sochy opracovány jen hrubě, na detailnější zpracování už nebyl čas. I tak budí toto monumentální dílo úctu a obdiv.

Vchod do nitra hory hlídá mohutný kamenný lev, zvíře podivuhodné krásy. O to podivuhodnější, že Rolínek ve svém životě skutečného lva nikdy neviděl a pracoval jenom podle obrázku.

Dílo, na kterém autor začal pracovat na počátku třicátých let minulého století, už nikdy nedokončil. Smrt jej odvedla od práce v největším tvůrčím rozmachu. Jeho blanické rytíře si ročně prohlédnou tisíce návštěvníků.

A prohlédly si je i naše „slovaňákovské“ děti z družinky.

Nyní si posvítíme na sport. Vybraní žáci 1. stupně se zapojili fotbalového turnaje McDonald's Cup, kde nás reprezentovala hned dvě družstva. Mladší žáci z 1. až 3. ročníků se umístili na 8. místě a žáci starší ze 4. až 5. ročníku obsadili skvělé 6. místo. Gratulujeme.

V dubnu došlo také na obvodní kolo ve vybíjené a naši žáci z 5. tříd si vedli skvěle! V silné konkurenci vybojovali krásné 4. místo. Děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme k pěknému výkonu!

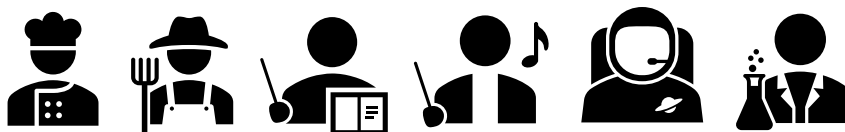

Na 2. stupni se konal dívčí školní turnaj 8. a 7. tříd ve volejbale. Jsme rádi, že se děvka chtějí hýbat a že je to i baví.

V průběhu dubna toho na škole proběhlo daleko více. Velikonoční prázdniny, přijímací zkoušky devátáků na gymnázia a střední školy. I někteří pátáci a sedmáci zkoušeli své znalosti a štěstí při přijímačkách na víceletá gymnázia. Druháci seděli nad testy při rozdílových zkouškách do třetích tříd s rozšířenou výukou jazyků, což je pro naši školu typické. Na učitele čekalo uzavření čtvrtletní klasifikace a pedagogická rada, na rodiče a zákonné zástupce školy třídní schůzky.

Naše školní psycholožka Mgr. Kristýna Valentová nabídla zájemcům z řad 8. ročníků (a že zájemců bylo!) profesní testování. Děkujeme jí za tuto ne úplně jednoduchou práci navíc.

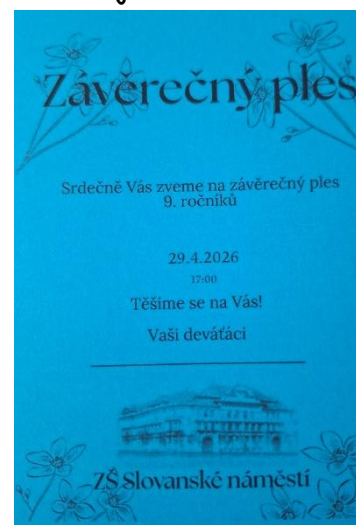
A protože se blížil květnový Den matek, přišla paní fotografka děti vyfotit, aby měly maminky radost a památku.

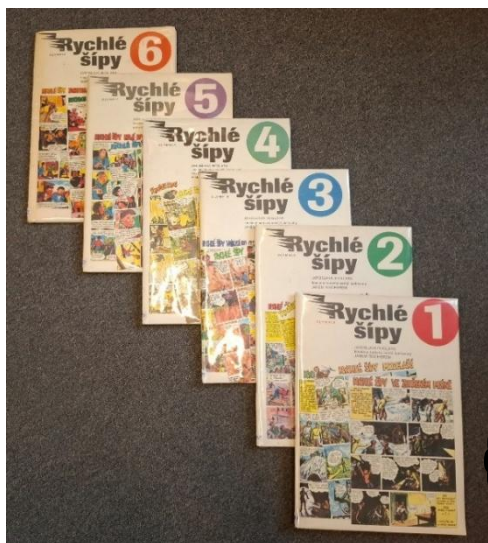
Devátáci, protože už měli po svých přijímačkách, se soustředili na přípravu svého plesu, kterýžto zvyk už na naší škole zdomácněl a vlastně je to hezké.

Podle slov pozvaných vyučujících se chovala naše mládež slušně. Navíc s přípravou měli žáci práci, a jak víme, práce šlechtí.

Do naší malé školní knihovny, která je otevřena 2x do týdne, si našlo cestu pár žáků - čtenářů. Někteří chodí pravidelně, jiní občas. Je jich hrstka, ale i to je v dnešní době úspěch. Knížky jsou skvělá věc. Kdyby tak všichni lidé věděli, jak dobrý vliv na život člověka má čtení kvalitních knížek, museli bychom knihovnu otevřít v tělocvičně, abychom se všichni vešli...

A to je pro dubnové povídání vše. Myslíme si, že toho nebylo rozhodně málo. Pořád se něco děje, jinak by nebyly dějiny. Jedny dveře se zavřou, jiné zase otevřou. Tak jak to v životě chodí. A pokud nám něco někdy nevyjde tak, jak jsme si představovali, nesmutněme příliš dlouho. Z hlediska časové perspektivy se často stává, že si člověk uvědomí, jaké měl štěstí, že se mu tenkrát ta či ona věc nesplnila.

Žijme dnešním dnem, aktuálním okamžikem. Včera bylo včera. Zítřka bude až zítřka. Ale dnes je zrovna dnes. Ted' je právě ted'. Nepromarněme důležité chvíle se svými milovanými.

Milí čtenáři školní kroniky, přejeme vám nádherné pučící jaro a mnoho každodenních drobných radostí i sil ducha a těla k překonávání těch méně radostných okamžiků.

A na závěr pár obrázků z měsíce dubna. Z naší školní zahrádky, z velikonočního i jiného tvoření žáků a také ze školní kuchyně.

